

DUNAMELLÉK

Dunamelléi Református Egyházkerületi Közlemények • 2011 / május

Túrmezei Erzsébet - Pünkösd után

Pünkösd előtt – sóvárgás titkos mélye.

Pünkösd előtt – ígéreték zenéje.

Pünkösd előtt – esedezés, esengés.

Pünkösd előtt – halk hajnali derengés.

Pünkösd előtt – szent vágyak mozdulása.

Pünkösd előtt – koldusszív tárulása.

Csendesen várni – várni, hinni, kérni!

Aztán - boldog pünkösd utánba érni!

S pünkösd után – szent égi erőt-vetten,

pünkösd után – Lélekkel telítetten.

pünkösd után – bátor tanúvá lenni,

pünkösd után – régít kárnak ítélni.

Krisztusnak élni és másoknak élni,

minden mennyei kincsét elfogadni,

és pünkösd után – adni, adni, adni!

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2010. november 11-12-ei közgyűlés óta 2010. december 9-én, 2011. február 9-én, március 30-án tartottunk esperei-gondnoki értekezletet; február 9-én pedig tanácsulést;
- január 10-én volt a kerületi lelképásztorok szokásos évi találkozója a Ráday dísztermében
- március 3-án egyházkerületi missziói gyűlést tartottunk
- április 28. és május 1. között cseh-magyar lelkésztalálkozóra került sor az egyházkerület szervezésében Mátraházán
- elindult az egyházkerület médiaközpontja, több hírrel, interjúval, tudósítással jelentkeztünk részben a Parókia, részben a raday28.hu oldalakon. A sajtó központi e-mail elérhetősége: sajt@raday28.hu (Fekete Zsuzsa)

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- Református Zenei Fesztivál június 3-5. több színhellyel a Ráday utcában és környékén
- holland-magyar lelkésztalálkozó Mátraházán június 3-8. között
- Gárdonyi-koncert a sukorói református templomban július 10-én

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2010/2011-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni ebéden:

Teológia, Zsinat + Csillagpont, Hallgatói presbitérium + spirituális, Egyházkerület, KLA Kiadó, Bajai Egyházközség (halászlé), Északpesti Egyházmegye, Vértesaljai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, Kelenföldi Egyházközség, Vác-Felsővárosi Egyházközség, grillparty az udvaron, diákság + dékáni hivatal(süti)

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián folytatódott a **Párbeszélgetések** sorozat, melyben a lelkészek családi életéről, a házasság lényegéről, valamint a házasság ápolásáról, karbantartásáról beszélt *Siba Balázs* és felesége, *Rohn Hilda*. Folytattuk a **Bögre körüli** alkalmakat, mely során *Karasszon Istvánt* és *Balla Pétert* és feleségét ismerhették meg jobban a diákok. Kedves szokást vezettek be idén: a végzősöket az alsóbb évfolyamok látják vendégül egy búcsúvacsora keretében.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbbéves teológus hallgatók által tartott biblióra, másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok a Csillagpont stábjával *Pusztai Tímea* főkoordinátor vezetésével. Szindarabot is láthattak a hallgatók **Igazság a máglyán** címmel, *Giordano Bruno* küzdelmeiről, melyet *Imre István* színművész adott elő *Kriszt László* rendezésében. Vendégeink voltak a *kenycaiak*, akik énekkel, bizonyágtétellel szolgáltak. Közösen tekintettük meg a *Kvíz show* c. filmet, és volt játékos est, valamint zárásként egy operáriási est.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2010/2011-ES TANÉVBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Horváth Mariann* II. éves teológus.

Bajaiak halászlével vendégelték meg a teológusokat

A magyarigeni parókián

Teológusok szolgálata Gödöllőn

Verőfényben Gyulafehérváron

Rövid bemutatkozás a Hoop voor Noord gyülekezetben, Amszterdamban

Előadás a gyülekezetplántálásról Amszterdamban

Második félév:

Mány, Gödöllő, Szilágyi Dezső tér, Ágasegyháza, Magyarigen és környéke: *Alsókarácsonyfalva, Alvinc, Balászfalva, Búzásbocsárd, Gyulafehérvár, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Túr, Zalatna (Erdély), Szabadka + Bácskossuthfalva (Délvidék), Pozsonyi út, Dunaalmás (DT) (gyermekotthon), Baranya: (Ormánság) Drávafok, Gyöngyösmellék, Kétújfalu, Drávaiványi, Sellye, Magyarmecske, Csányoszló, Cún, Szaporca, Drávaszabolcs, Diósvizsló. Ezen kívül a kalotaszegi **Zsobokon** vettek részt egy hétvégén és szolgáltak gyermekek közt teológusok az **Ágoston Sándor Alapítvány** szervezésében. Emellett a **Gödöllői Líceum** csendesnapján segítettek be teológusok a kiscsoportos beszélgetésbe. Összesen tehát **11 teológus megmozdulás** volt a félévben, ezek keretében 30 helyen szolgáltak teológusok.*

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS:

Négy tanulmányi kirándulást is szerveztünk a teológián. Az egyik a karon működő Egyházművészeti Intézet szervezésében **Bécsben** a **Kunsthistorisches Museumot** látogattak meg 15-en diákok és tanárok együtt. A Parókia portálon meghirdetett **Időutazás Izraelben** című szentföldi tanulmányútra tizenkét felsőbbéves diák jutott el. Nagyvárosi gyülekezetépítő, gyülekezetalapító szeminárium keretében pedig **Amszterdamban** látogatott el 16 diák egy lelkész, egy tanár és a spirituális kíséretében. Negyedikként: a teológusok kisebb csoportja (11 fő) vesz részt a **Kirchentagon**, amelyet **Drezdában** rendeznek. A fiatalok lelkesen látogatták a programokat és a kiállításokat.

Kárpátalja természeti kincsei címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron **Kárpátalja** vidékeire, felkeresve az országrész csodálatos természeti helyeit (Vereckei-hágó, Szinevéri-tó, Rahó (Fekete- és Fehér-Tisza összefolyása), Huszt vára, (Európa földrajzi középpontja), s emellett szolgálnak is gyülekezetekben.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Az elsőt a felvidéki **Kőrösön**, ahol a gyülekezeti ház felújítását folytatják. Tovább épül a szórványiskola csűrje és rendeződik udvara **Felőrön** (Erdély) protestáns szakkollégium hallgatóinak munkájával. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveznek táborot teológusok, csakúgy, mint a vajdasági **Módoson**. Talán beindul a **beregszászi** rehabilitációs központ építése is, melyet szintén támogatni fog az alapítvány.

Nyáron bekapcsolódnak a teológusok a **Csillagpont** ifjúsági találkozó munkáiba csoportvezetőként, segítőként, valamint az **Isten a székéren c** programmal (Novellaszekér) lesznek jelen. Majd ezt a kulturális missziót folytatják a **Művészetek Völgyében** is a teológusok, idén főleg **Taliándörögden** és **Öcs** községben. (július 23-31.)

Bölcsföldi András
spirituális

KERESEM A HELYEM, TE TUDOD, HOL VAN?

Olyan korosztályt szólítunk meg 13-14 éves korban, amelyik élmények alapján gondolkodik a világról, s konkrét cselekvések alapján keresi a helyét. Egyházunk vajon ad-e helyet nekik? Van feladata, van értéke ma gyülekezeteinkben ennek a korosztálynak?

Ki, hogyan és mit tud nekik mondani az évezredes, évszázados értékekről? Hogyan lesznek ők egyháztagnak? Akarnak azok lenni? Épül híd feléjük, hogy közeledhessenek?

Ezekkel a kérdésekkel indítottuk útjára a kerület szervezésében a 2011-es évben a konfirmandus evangélizációkat. Fő témánk az EGYHÁZ.

A konfirmandusok elsősre nem is értik, mit akarunk. Rajzoljuk le a másikat úgy, hogy oda sem nézünk? Egy ceruzával rajzoljunk tízen? Építsünk hidat szívószálakból? Mi akar ez lenni?

Labdadobálás egymás térfelére, leülés 144-en egyszerre? Próbátétel vagy vice?

Surányi Zoltán élménypedagógus nagyszerű gondolatsora valósul meg most 8 egyházmegye konfirmandus evangélizációs programjában. A játékok, az áhítat, a bizonyágtétel, az evangélizáció sorra veszi a lehetőségeket a kapcsolatépítésre egyházunkban.

Játékok és csoportfoglalkozás, mély és vidám együttlét órái bontakoznak ki ezen a napon.

Könnyek és kacagás, csend és tapsvihar – énekszó és csillogó szemek.

Az eddigi három helyszínről a fiatalok nagy élményekkel tértek haza: „Mikor lesz a következő?” – kérdezték sokan.

A hidak ugyan minden csoportban más-más lettek – ha egyáltalán elkészültek, de ennek is fontos tanulsága van: hiszen hidat építeni nem egyszerű még szívószálakból sem.

Hát még ha arra gondolunk, hogy két ember között, két gyülekezet között, vagy a gyülekezet és a konfirmandusok között milyen nehézségei vannak ennek. S mindez azért lehetséges mégis, mert volt Valaki, aki vállalta, hogy hidat épít, sőt Ő maga lett hiddá Isten és ember között. A csoda megtörténik ma is, a lehetetlen lehetségessé lesz: ifjak döntenek Jézus Krisztus mellett, s vágyakoznak arra, hogy sze-

retet-közösségbe tartozzanak, ahol várják őket és feladatot adnak nekik.

Az általuk írt mondatokból idézek:

„Az ragadott meg, hogy nem nagyon ismertük egymást, és mégis nagyon jó volt a csapat!” „Az utolsó pillanatig nem hittem, hogy megépül a híd!”

„Ebben a játékban az volt a jó, hogy nehéz volt és össze kellett fognunk!”

„Ez a hídépítés olyan, mint az egyház: közös cél, összefogás és figyelmesség kell hozzá!”

„Az egyházzal az jut eszembe, hogy mi vagyunk a jövő nemzedék, és ez nem kis felelősség!”

Áldott konfirmációt kívánunk minden fiatalnak, valódi döntéseket és szívből jövő, életes fogadalomtétel tapasztalatát, imádságos szívet, hűséget minden gyülekezetnek!

5 egyházmegye még várja a fiatalokat, s a szervező gyülekezetek nem kis áldozattal, ám annál nagyobb örömmel fogadják be a gyülekezetek kis csoportjait:

2011. május 7. szombat de. 10-14
GÁRDONY - Vértesaljai egyházmegye

2011. május 14. szombat de. 10-14
PÉCS – Baranyai egyházmegye

2011. május 28. szombat de. 10-14
ÓCSA – Délpesti egyházmegye

2011. június 4. szombat de. 10-14
GÖDÖLLŐ – Északpesti egyházmegye

2011. október 2. vasárnap du. 15-19
RÁKOSKERESZTÚR – Bp.-Északi egyházm.

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Kenyai testvérek látogatása Magyarországon

A kenyai presbiteriánus egyház küldöttségének magyarországi vizitje annak a két látogatásnak a viszonzása volt, amelyen teológusokból és lelkészekből álló csoport járt tanulmányi kirándulás keretében 2008-ban és 2010-ben Kenyában. A nairobi St. Andrew's Presbyterian Church tagjából és tisztségviselőiből állt a csoport egyik része, őket egészítették ki a teológusok, köztük egy szudáni fiatalember is, akik már Limuruban is találkoztak a missziológiai kurzus egyik vezetőjével, Lovas András gazdagréti lelkésszel.

A magyarországi látogatás programját úgy igyekeztünk összeállítani, hogy az részben bemutassa, reprezentálja egyházunk tevékenységét és misszióit, részben bepillantást engedjen olyan kezdeményezésekbe, amelyeket otthon is hasznosíthatnak. Ez a két szempont szerepelt az ő eredeti kéréseik között is. Emellett ők is szolgáltak többször is igehirdetéssel, bizonyágtétellel, beszámolókkal és az oly jellemző és szép Istent magasztaló énekeikkel.

Magyarország és egyházunk megismerését szolgálták azok a kirándulások, amelyeken az ittlétük során jártak vendégeink. Visegrád és Budapest néhány nevezetességének megtekintése mellett, amelyben a Nemzeti Galériában éppen kiállított Munkácsy-trilógia megtekintése is szerepelt, jócskán helyet kaptak nemzetünk és reformátusságunk szempontjából fontos helyeink, mint az Alföld, Miskolc, Sárospatak, Debrecen.

Ezekben a lelkileg gazdag városokban az iskolarendszer több állomásába is betekintheztek vendégeink, Debrecenben pedig a város sokrétű missziójának meglátogatása mellett alkalom nyílt gyülekezetekkel is találkozni, ott igehirdetéssel, beszámolóval szolgáltak vendégeink.

Különös színfoltjai voltak az ittlétüknek a missziókkal való találkozások, mint a Ráckeresztúri Drogrehabilitációs Központ, ahol a lakók saját készítésű ételekkel várták a vendégeket, s kölcsönösen bizonyágot tettek Isten szabadító erejéről. Megismerték a Csillagponttal, a Szeretethíddal kap-

csolatos munkánkat, fontos tapasztalatokat szereztek a tiszáninneri cigánymisszióról, Debrecenben cigány bibliaórán vettek részt. Látogatást tettek a budapesti teológián, a zsinaton, a Tali-pont misszióban („nyócker”), a KMTI-ben, ahol egy missziológiai szemináriumon is részt vettek, előadást tartottak. Szabó István püspökkel derűs eszmecserét folytattak. Találkoztak budapesti és sárospataki teológus diákokkal, tanárokkal, valamint a Ráday Diákotthon lakóival, szintén ismerkedés és bizonyágtétel keretében.

A budapesti házigazda gazdagréti egyházköztség nagy szeretettel látta vendégül a csoportot, s több programot is szervezett nekik. A vendégszeretetet jelezte az a tény is, hogy gyülekezeti tagok osztották meg otthonukat a vendégekkel, valamint Pásztor Jánosné Jutka néni szintén vendégül látta a csoportot, ahol az a fiatalember is jelen volt, aki Pásztor Jánosék kenyai tartózkodása alatt részt vett a szemináriumban. Hasonlóan üdítő színfolt volt az Anne-Marie Koolnál tartott búcsúest, ahol értékelték a csoport magyarországi látogatását.

Milyen jelentősége van egy ilyen találkozásnak? Magán a testvériség megélésén túl az az öröm, hogy átadhatunk valamit a mi tradícióinkból egy olyan közösségnek, amelytől mi is tanulhatunk. Ők hozhatták azt a nyitottságot, amelyről többször is beszámoltak például a maszajok közt végzett misszió kapcsán, de példamutató számunkra kezdeményező-készségük, bátorságuk, hitvalló életük. Mi pedig megmutathattuk küzdelmes történelmünket, hogy a hitért időnként harcolni is kell, és egyházunk két fő értékét: a múltban gyökerező, az abból táplálkozó tradíciót, és igényünket, nyitottságunkat az új utakra.

Bölcsföldi András
spirituális

Kenyaiak Békési Sándor dékánál

Kenyaiak Szabó István püspöknél

TANÁCSÜLÉS

2011. február 9.

Dr. Szabó István püspök bevezetője:

Kedves Testvérek!

Mielőtt átadom a szót Veres Sándor főjegyző úrnak, aki a kimentését kérő Tólkéczki László főgondnok úr helyett vezeti majd a megalakulást és elnököl ezen a tanácsülésünkön, engedjétek meg néhány szót.

Azért kérem ezt, mert szomorú családi kötelességnek kell majd eleget tennem három órákor – ha addig nem végzünk, nem akarom presszionálni a tanácsülést, hogy addig végezzünk – temetésre kell elmennem, hogy a családdal együtt osztozzam a hozzátartozók gyászában. Ez előtt szeretnék röviden néhány szót szólni.

Egyetlenegy tárgysorozata van egyházkerületi tanácsülésünknek, az erre az esztendőre szóló költségvetések megtárgyalása és elfogadása, már ami az egyházkerületi tanácsülés kompetenciájába tartozik. Néhány tétel: az első, mint a kiküldött anyagból mindenki láthatja, igen szoros esztendő lesz a 2011. év, hiszen ha nominálisan ugyan néhány százalékos növekményt látunk is a bevételeinkben, tudjuk azt, hogy ez a néhány százalék még az inflációt sem követi, nemhogy azokat a fenntartási és működtetési költségeket, amit a megemelkedett közüzemi díjak, gáz, villany, víz, benzin és minden egyéb jelent a számunkra. Kérek mindenkit, hogy ezzel a belátással tárgyalja idei költségvetésünket.

Azt szeretném elmondani – lehet, hogy sokan nem emlékeznek rá, vagy nem látszik a költségvetésben –, hogy a zsinati vitában sikerült a lelkipásztori nyugdíjintézet számára valamenynyit visszanyernünk az előző évi, igencsak lecsökkentett közegyházi támogatáshoz képest. A 2009. évhez képest 2010-ben a negyedére csökkent a közegyházi támogatás, ezt sikerült ebben az esztendőben megduplázni. Ez a mi költségvetésünkben megjelenik, de ez átfutó tétel. Nekem öröömre szolgált, hogy a nyugdíjalapot ilyen módon megerősíthettük. Ennek okán tetelem összegektől estünk el, amivel szabadon gazdálkodhattunk volna. De még mindig nem értünk vissza a nyugdíjfedezet 2-3 évvel ezelőtti helyzetéhez.

Látható a költségvetésben a beruházások és építések területén, hogy az ütemezett kiemelt támogatások összege fokról-fokra, évről-évre csökken, miközben az úgynevezett gyülekezeti építési alap – illetve ezt most már nevezhetjük egyházkerületi építési alapnak is, hiszen gyülekezeteink több mint 90%-a csatlakozott ehhez – növekszik. Ez azonban az egyházkerület elnökségére, az egyházkerületi tanácsokra, illetve az egyházkerület gyülekezeti közösségeire, akik a rendelkezésre álló összegek fölött döntenek majd, nagyobb felelősséget is hárít – nem mintha régen, kevesebb pénzzel, nem kellett volna nagy felelősséggel gazdálkodni. Nem annyira az elszámolásról, a precizitásról, a hitelességről szólok itt, hanem a döntéshozatalról. A növekvő összeg nemcsak azt teszi lehetővé, hogy valamilyen módon az egyházkerület – idézőjelben mondom – „szabadul” ettől a nehéz dilemmától, hogy hogyan, hova és kinek jusson kiemelt támogatás, hanem azt célozza elsősorban, hogy az egyházkerületi közösségek kapják meg azt a felelősséget és kompetenciát, hogy a maguk körében lássák azt, hogy valóban hova szükséges nagyobb léptékű támogatást adni.

A jelenlevő espereseket, egyházkerületi gondnokokat és küldötteket kérem arra, hogy amikor ebben az évben majd sor kerül a megyékben ezeknek az összegeknek a megtárgyalására, ha megtehetik, ne úgy tekintsenek erre a pénzre, amit feltétlenül, szükségszerűen minden gyülekezetnek, akármennyire aprózva, szét kell osztani. Éppen a belépési elv alapján tekintsenek úgy ezekre az összegekre, mint amelyek nagyon nehéz és felelős és valószínűleg sok vitát hozó döntést igényelnek. Oda menjenek ezek a pénzek, ahol valóban komoly előrehaladást fog jelenteni a segítség. Egy példát mondok: negyedjére találkozom püspöki szolgálatom alatt templomtorony-felújítással ugyanabban a gyülekezetben. Ezt most már ellenőrizni fogom, hogy négy tornya van-e annak a templomnak, vagy csak egy, és vajon nem negyedjére aranyozzák-e újra azt a templomtoronyt? Legyen mindenki bölcs a saját kompetencia-területén.

Nagyon komoly, égető szükségek jelentkeznek, hiszen az épületállományunk nagymértékben avult és kezd avulni. Az 50-60 éve épített, egykor korszerű épületek most érkeznek éppen abba a szakaszba, amikor avulni kezdenek. Sok gyülekezetünk – Istennek hála – templomépítésben van, más gyülekezetek gyülekezeti házakat szeretnének építeni. Nem könnyű dönteni, de – az Ige értelmében – lehet egy akaratra, bölcsességre, konszenzusra jutni. Ezt kívánom mindenkinek!

Ezzel jeleztem azt is, hogy az esperes-gondnoki értekezleten és az egyházkerület gazdasági bizottságában is komoly viták voltak. Kérem azokat, akik nem vettek részt ezekben a vitákban, fogadják el, hogy ez nem egy idecsapott költségvetés, hogy valaki a hasára ütött, és beírt számokat. E mögött nagyon-nagyon komoly viták – megmondom őszintén: néha nézeteltérések is voltak, de úgy hoztuk ide, hogy ebben az esperes-gondnoki értekezletnek és az egyházkerületi tanácsnak konszenzusa van.

Néhány ügyszó kérem az egyházkerületi tanács támogató jóindulatát. Új költségvetési sort is fogunk találni a költségvetésben, ez az új gyülekezetek missziói támogatásának a költségSORA. Ebben az esztendőben ez még kicsiny összeg, de elérkezett az idő arra, hogy egyházkerületünk új gyülekezetek alapítását valóban teljes körűen missziói ügynek tekintse, és úgy támogassa, ahogyan a misszionáriusokat illik támogatni. Közegyházi alapról, megelőlegezett bizalommal, nem elvárva, hogy fél éven belül ott egy ezer lelkes gyülekezet legyen. Kérem ehhez az egyházkerületi tanács bölcsességét, támogatását és a buzdítást azon lelkészeink számára, akik néhány helyen – gyakorlatilag – valóban ismeretlen terepre fognak menni, olyan helyen kezdenek el gyülekezetet szervezni, ahol papíron sincs még gyülekezet, nemhogy a valóságban.

Nagyobb költséget szánunk ebben az esztendőben egyházkerületi média-ügyünkre, ezt elkerülhetetlen lépésként jelzem. Közegyházi hírközlésünk és médiánk meg sem közelíti a kívánt szintet, annak ellenére sem, hogy a négy egyházkerület igen komoly támogatást hagyott esztendőnként a zsinaton erre az ügyre. Ugyanakkor tudjuk, hogy a mai világban kommunikáció, hírközlés és önmagunkról való tájékoztatás nélkül nem vagyunk jelen a palettán. Ha arra gondolok – a legapróbbat mondom –, hogy egy gyülekezeti hírlevelet is ki kell küldeni ma már a gyülekezeti tagoknak, egy gyülekezet is kell, hogy honlapot tartson fenn, és tájékoztatást adjon önmagáról, ezt lehet transzponálni és fokozni. Erre is szeretnék ebben az esztendőben és innentől kezdve többet áldozni, abban a reményben, hogy a misszióknak, a református egyház ügyeinek, az evangélium jó hírének a médiában való megjelentetése erősebb lesz.

Végül, utoljára: a személyi kiadások tekintetében igyekeztünk mindent az előző évek szintjén tartani. Tudom, nagyon sok gyülekezet is ugyanígy van ezzel, bár egyházi szolgatársaink, lelkipásztoraink, az egyházi alkalmazottak nem mondhatják azt, hogy a legmagasabb fizetési kategóriába tartoznak, és sok helyütt ebben az esztendőben sem tudnak fizetést emelni, pedig szükséges lenne. Igyekeztünk a kerületben is mindent a tavalyi szinten tartani, ilyen módon is jelezve azt, hogy nehéz helyzetben vagyunk, és valamilyen módon érzékeltetve szolidaritásunkat azokkal a gyülekezetekkel – van néhány ilyen, sajnos –, ahol a lelkipásztoroknak még a tavalyi javadalmát sem tudta a gyülekezet kifizetni.

Ezekkel az előrebocsátott megjegyzésekkel, és Péterrel, illetve az apostolok levelével szólva, kérek most mindenkit, hogy ne vegyünk a nyakunkba elviselhetetlen ígát, ne vállalkozunk olyanra, amit nem tehetünk meg, hanem bölcsességgel mindent megvitatta, amit meg kell vitatni, tárgyaljuk meg idei költségvetésünket!

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2011. FEBRUÁR 9.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2011. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjeszti: Hegedűs Béla

6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2011. évi költségvetését.

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az DRE Székház és Konferencia-központ 2011. évi költségvetését.

6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Tahai Konferencia-telep 2011. évi költségvetését 24 371 938,- Ft bevételi és kiadási összeggel.

6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár-Madas Gimnázium 2011. évi költségvetését 472 399 000,- Ft bevételi és 472 399 000,- Ft kiadási oldallal.

6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Gyökössy Endre Református Óvoda 2011. évi költségvetését 23 988 000,- Ft bevételi oldallal és 23 988 000,- Ft kiadási oldallal.

6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2011. évi költségvetését 70 093 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2011. esztendőre elkészített költségvetését 1 531 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

Megváltozott az egyházkerület bankszámlaszáma

Felhívjuk a figyelmet,
hogy a Dunamelléki Református Egyházkerület
a K&H Banknál nyitott számlát, a főszámla száma a következő:

10405004-00026927-00000008

Az UniCredit Banknál vezetett régi számla használatát
május 31-vel megszüntetjük

(emlékeztetőül ez a régi számlaszám: 10918001-00000014-94920005).

KÖZGYŰLÉS

2011. április 13.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Bár a közbeszéd szerint tavaszi közgyűlésünk kis-közgyűlés, mert ma csak az egyházkerületi intézmények jelentéseit tárgyaljuk (s remélem, jó időben be is fejezzük), mégsem gondolom, hogy minden további nélkül kis jelentőségűnek kellene tartanunk egybegyülekezésünket. Nemcsak azért, mert intézményeink minden ügye nagy jelentőséggel bír, s nemcsak azért, mert annyi minden történt a novemberi közgyűlés óta, hogy számba venni sem tudjuk őket, hanem azért is, mert a tavaszi közgyűlés most is húsvét tájára esik. Márpedig keresztyén hitünk döntő ünnepeihez közeledve az egyházkerületet vezető testületeknek és képviselőknek is szükséges a megcsendesedés és az előretételek Isten szeretetének nagy titkára. Ezért tisztelettel kérem közgyűlésünket, engedjenek meg néhány gondolatot a nagy ünnep előtt, a Bibliaolvasó Kalauz mostani igéi szerint az első Korinthusi levél üzenetének fényében. A már korábban olvasott részekből most két szakaszt emelek ki, s ezek mondandója fog bennünket segíteni. Az első szakasz a jól ismert vita-tétel a levél 6. részéből: „Mindent szabad nékem, de nem minden használ, mindent szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá”. (6,12) A másik szakasz a keresztyén szabadságról szól a 9. részben. Itt ezt mondja Pál: „Én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem”. (9,19) Ha alaposan belenézünk a két tételbe, mindkettőben paradoxont találunk. De mindkettőnek egyben rejlik a titka, és pedig abban, hogy a keresztyén szabadság és szolgálat minden körülmények között azt célozza, hogy életet nyerjünk Krisztusnak. És ezzel az egész keresztyén evangélizálás (mondjuk ki bátran: hittérítés), a teljes gyülekezeti élet és az egyház valóságának titkához érkezőnk. Ezt tükrözi az apostol magatartása is, aki nem akar Korinthusban másról szólni, mint a megfeszített Krisztusról, de kijelenti, hogy minden szavunk és egész hitünk hiábavaló, ha Krisztus nem támadott fel. Ahogyan tehát Isten a megváltás nagy művét ebben a titokzatos szabad szolgátságban és szolgáló szabadságban végzi, éppúgy kell ennek tükröződnie a keresztyén ember életében is. Krisztus szabadon tette le életét váltságul sokakért, miközben teljes isteni dicsőségben volt – a szabad Úr szolgáló formát vett fel. S ugyanígy a keresztyén ember is abban a dinamikában él, hogy egyszerre szabad (jogos) neki minden, és tudja, mi az, ami nem használ, továbbá egyszerre szabad mindenkinek (legfőképpen önmaga ömberétől) és köteles szolgálni mindenkinek. Az igéből még jobban megértjük mindezt, ha ide számíthatjuk azokat a konkrét élethelyzeteket, melyekre az apostol részletesen kitér és amelyekre nézve a korinthusiakat tanácsolja. Olykor megdöbbentő a hasonlóság a mi korunkkal, különösen, ha képesek vagyunk egy-egy vitás korinthusi ügyet, egy-egy veszedelmes nézetet vagy éppen a régi keresztyének erkölcsi karakterét hasonlítani a magunk állapotaihoz. Vezesse ma gondolkodásunkat a beszámoló tételei közben az előbb felvetett néhány kérdés!

Legelőbb arról kell szólnunk, hogy egyházi életünk furcsa csendességbe került. Egy esztendeje még az egész országot az országgyűlési választások zaja töltötte meg. Aztán a mögötünk lévő év az elvárások és a valóság-érzékünk nem könnyű hadakozásával telt. (Ezekre részletesen is kitérek majd.) A furcsa csendesség azonban jobbra külső körülmények nyomán támadt, s nem abból a felismert lehetőségből, hogy immár nem kell elmaradt járandóságokon civakodnunk a kormányzattal, hanem az adott feltételek között végezhetjük a magunk

munkáját. A munkához pedig még az egyházban is csend kell. Mik ezek a külső körülmények? Jól tapasztaljuk, hogy a közéletben nem mi vagyunk a nagy téma, hiszen az országgyűlés olyan új törvények megalkotásába kezdett, melyek önmagukban is nagy vitákat válthatnak ki, s váltanak is, de nemcsak azért, mert toldoznak-foldoznak rajtuk, hanem azért, mert e törvényalkotási menet végén feltehetően lényegesen más közjogi feltételek között fogjuk magunkat találni. Talán nem véletlen, hogy éppen a sokat vitatott és sokak által megkiabált új médiatörvény volt az első a sorban, mely ország-világ figyelmét felkeltette. Nem tisztünk e helyről a törvény megalkotását és bevezetését kísérő, olykor egészen galád bírálgatást kommentálni, különösen azért nem, mert a legtöbb bírálat úgy születt, hogy a kritikusat az új törvény egyetlen paragrafusát sem ismerték. Talán elegendő annyit megjegyezni, hogy számunkra elsősorban az új törvény erkölcsi karaktere a fontos. Nemrégiben egy szociológiai kutatás kimutatta, hogy a tizenéves korosztály 60 %-a már nem tartja bűnnek a lopást, 15 %-a pedig a gyilkosságot sem. Nem hinném, hogy a médiumoknak ne lenne szerepük ebben a borzasztó tényben. Hogy mindent szabad, bizonyos ez a mi korunk nagy eszménye. De hogy minden használ-e? – nos, azt éppen a felnövekvő nemzedékek erkölcsi nihilizmusa mutatja egyre kétségbeejtőbb erővel. S mindeközben sokan hajlamosak arról is elfeledkezni, hogy vannak régi erkölcsi axiómák, melyek nem azért igazak, mert régiek, hanem azért régiek, mert régen is igazak voltak. Az egyik így hangzik: az én szabadságom korlátja a másik ember szabadsága. Ez a médiumokra alkalmazva – különösen ha arra gondolunk, milyen fenekestől forgatják ki egyes népszerű műsorok a szereplőket emberi méltóságukból – így hangozhatna: az én szabadságom korlátja a másik méltósága.

Másik ilyen, minket is érintő körülmény, hogy időközben finishez érkezett Magyarország új alaptörvényének megfogalmazása és beiktatása. Ezt is nagy kiabálás kíséri, s nyilván érvénybe léptetése után még nagyobb lesz a zaj. A Magyarországon szép számmal ténykedő megélhetési rettegők most hirtelen átalakulnak megélhetési sopánkodókká, akik minden létező nemzetközi fórumon gyalázzák az országot, de legalábbis fanyalognak rá. De ettől a törvény még életbe fog lépni. Akik pedig azt remélték, hogy a kétharmados többségű politikai erő teokratikus alaptörvényt fog beiktatni, azok nyilván csalódni fognak, mert az új alaptörvény a polgári Magyarország 19. századi eszményeit emeli fel és egy türelmes, szekuláris állam eszméjét vázolja fel, melyben a vallásnak és az egyházaknak megbecsült és méltányolt helye van. Az alaptörvény szép preambulumból így csak egyetlen szót hiányolhatunk, ez pedig a hála – azért, hogy Isten mindedig megőrzött bennünket. Talán enél is izgalmasabb lesz az új alaptörvény értelmében elkészítendő új nagy törvények tartalma. Ezek között ott van az egyházakról alkotandó új törvény is, mely végre rendezni szándékozik a biznisz-egyházak igen bántó elburjánzását, viszont az alaptörvény szellemében biztosít vallásszabadságot és méltányos együttműködést az állammal. Pár napja egy svájci delegációval beszélgettem, akik igen érdeklődtek az új egyházi törvény iránt, eddig ők is csak a megélhetési jajongók nyilatkozataiból értesültek róla. Amikor elmondtam nekik, hogy a jelenlegi állapotokból arra is lehetne következtetni, hogy Magyarország a legvallásosabb nemzet Európában, mert röpké négy év alatt száz új egyházat jegyeztek be, elkerekedett a szemük. Amikor aztán hozzátettem, hogy ezek többsége persze pusztán a hitéleti tevékenységet megillető adókedvezmények okán jött létre, és a szabad vallásgyakorlás örve alatt semmi mást nem tesznek, mint üzletelni, akkor azonnal jelezték, hogy ez bi-

zony elvetendő megcsúfolása az igazi vallási életnek. Tudjuk, hogy az új kormányzat konzultál az egyházakkal az új törvény megalkotásában, s reméljük, figyelembe is fogja venni értékelhető felvetéseinket. Sokak szerint még ennél is izgalmasabb lesz néhány más törvény, például a szociális ellátásról, de még inkább a közoktatásról. Ezek kapcsán Zsinati Tanácsunk állásfoglalást adott ki, amit akár moratóriumnak is lehet tekinteni. Én inkább azt gondolom, hogy a Zsinati Tanács bölcs óvást intézett gyülekezeteinkhez, és erre szükség is volt, hiszen az utóbbi időszakban ugrásszerűen megnőtt azon kezdeményezések száma, hogy az egyház vegye át egy-egy szociális intézmény vagy iskola fenntartását. Elvileg üdvözlendő, hogy az egyházi intézmények száma gyarapodjon a közszférában. Azonban érdemes jeles politikusok szavát is megfontolni, akik ugyan maguk is támogatják ezt a folyamatot, ám nem szűnnek meg bennünket emlékeztetni, hogy mindennek igazán csak akkor van értelme, ha valódi jó keresztyén szellemiség hatja át ezeket az intézményeket. A mögöttünk lévő 20 esztendő keserű története alaposan megtanítottak bennünket erre az igazságra. Személy szerint sajnálom, hogy a hitoktatás továbbra is tartalék játékos lesz a közoktatásban, de bizonyos vagyok benne, hogy megéri az idő annak belátására, hogy az erkölcsi nevelést nem lehet az alapok és a forrás mellőzésével végezni.

Az új törvények természetesen generális szabályokat tartalmaznak majd. Az állammal és önkormányzatokkal való együttműködésünknek azonban számos más dimenziója is van. Most csak néhányra hívom fel a figyelmet. Az első nem is annyira technikai, mint inkább mentális természetű. Már az előző közgyűlésünkön is óvtam attól, hogy anyagiak terén túlzó váradalmakba essünk, hiszen Magyarország rendkívül súlyos gazdasági krízisen megy át. A kormányzat ennek ellenére teljesítette a korábbi időszakban megannyi vitát kiváltó, jogos igényünket az ún. normatív finanszírozás területén. Ezzel bizony sok helyütt nem kis visszatetszést váltott ki a kormány, és olykor még kormánypárti politikusok is átvették az ellenzék szövegét, hogy lám, az egyházak egy ilyen nehéz időszakban mindenképp többet kapnak. Ez persze eleve nem volt igaz, mert a hirtelen megugrott százalékok abból adódtak, hogy 2-3 évi elmaradt járandóságunkat kaptuk meg. (Ha egy nyugdíjasnak három hónapig nem viszik ki a nyugdíját, aztán hirtelen egyszerre megkapja az egészet, ez nem jelenti azt, hogy háromszorosára nőtt a nyugdíja.) De ezen felül mi is csak ugyanazon mérték alá esünk, mint az országban mindenki más. Ezért nem hallhatom jó szívvel a csüggedező vagy éppen dühös hangokat, mintha tartozna még nekünk bármivel is a kormányzat. Főleg akkor nem hallom jó szívvel ezt a bölcsködést, amikor olyanok mondják, akik az eddigieket sem köszönték meg soha. Egy másik dimenzió az ún. szakértői szint. Nyilvánvaló, hogy az új kormányzat ezt a területet is átrendezi, és amit eddig tényként közölték velünk, vagy megmásíthatatlan döntésként, amin aztán lehetett világ végéig is „szakérteni”, az most átalakul, és számos technikai szakértői, adóügyi egyeztetés következik az igények, programok és tervek újra meg újra való megfogalmazásával, és teljesen új elszámolási renddel. Van, akit bosszant ez a nagy igyekezet, s szeretne megmaradni a korábbi rendben, melynek mottója a Woody Allen film címe volt: Fogd a pénzt és fuss! Én azonban azt hiszem, őszinte az új kormányzat igyekezete. Ezért cserébe illik nemcsak bizalmat tanúsítani, hanem – ha már pénzügyekről van szó – bizonylatot is bemutatni.

Mindezt azért tartottam szükségesnek elmondani, mert egyházunk benső életének tényei mindenképp arra tanítanak bennünket, hogy a kormányzattal, az önkormányzatokkal, az állammal és a közszférával való együttműködésünk csak kisebbik és nem is mindig fontosabbik szelete egyházi életünknek. Éppen az elmúlt időszakban elburjánzó biznisz-egyházak esete mutatja meg, hogy ahol a közszféra el tud működni hitelvel és igazi vallási tartalom nélkül is, ott bizony elegendő volt a formális feltételek teljesítése. Azonban az, ami a református keresztyénységben lényegbe vágó, azt helyettünk senki nem végzi el. Így mai közgyűlésünkön is minden tekintetben úgy tárgyaljuk intézményeink ügyeit, hogy közben figyelünk a lényeges és fontos feladatokra. Hadd szóljak ezekről igen röviden.

Az új esperes-gondnoki kar és a kerületi testületek, valamint az egyházmegyék szakbizottságai komoly megbeszéléseket és tárgyalásokat folytattak és folytatnak néhány jelentős ügyben. Valamennyit nem is tudom ma felsorolni, de szükségesnek tartom jelezni, hogy mind a költségvetések megalkotásánál, mind a szabályrendeletek elkészítésénél, továbbá az egyházigazgatás megerősítésekor, aztán személyi tervezésben és kerületünk ügyeinek képviseletében ezekre vagyunk elsődrendű tekintettel.

Már a tanácsunk által elfogadott költségvetés is jól mutatja, hogy kerületünk kockázatos, de – hiszem! – áldott vállalkozásba fog azzal, hogy önálló költségvetési keretből segíti új gyülekezetek szervezését, s nemcsak alkalmilag dönt efelől. Azon ugyan volt némi vita meg sértődés is, hogy mennyiben tekinthető valóban teljesen új munkának egy-egy ilyen gyülekezet megszervezése. Igen, néhány helyen ezt a munkát már komoly előkészületek előzték meg, más helyeken már csírájában létezett gyülekezet, meg persze egyházi törvényeink szerint nincs is olyan település, mely egyházigazgatásilag ne tartozna valamelyik egyházközséghez. Az újdonság talán inkább abban van, hogy igyekszünk ezeket a gyülekezeteket tervezett módon, közgyűlési támogatással önálló és önellátó életre hozni. Ehhez igyekszik a kerület anyagi és személyi feltételeket teremteni. A Missziói Bizottság tervei szerint azonban vannak valóban olyan területek, ahová misszionáriust, szervező lelkészt kell küldenünk, mert bár a népszámlálási adatok szerint számos református él ott, viszont semmilyen szervezett református közösség nem található. Ezek a missziói kezdeményezések éppen annyiféleképpen, ahány helyen folynak. Egészen más Budapesten, egy újraépített belső kerületben közösséget szervezni, és egészen más ezt egy lakótelepen tenni, s megint más egy város széli ún. kertvárosi övezetben megkeresni a reformátusokat, s megint más megfontolni, hogy egy nagy létszámú gyülekezet esetleg két részre váljon. Mindegyikhez sajátos felkészültség, de leginkább elhivatottság és állhatatosság szükséges. S alázat is. Az élő gyülekezet létesítője ugyanis a Szentlélek.

Tele vagyunk befejezetlen jó ügyekkel is. Évtizedek óta nagy áldás kerületünkben, hogy új templomok épülhetnek akár régi, nem templomnak való épületek helyett, akár egy újonnan szerveződő közösség számára. Ez a nagy áldás azonban olykor a mi restségünk és kapkodásunk miatt teherré is tud válni, főleg ha sem az építő gyülekezet, sem a közegyház nem képes a gyors befejezés anyagi feltételeit megteremteni. S olykor még az is talán fokozza a bonyodalmakat, hogy kerületünk minden intelme ellenére, szinte mondhatnám „partizánakcióként” is indulnak ilyen nagyberuházások, akár több százmillió forintot is meghaladó költségigénnyel, melyről aztán csak akkor értesülünk, amikor nagy a baj, mert leállt a munka, a vállalkozók tartják a markukat a fizetségért, és se közel, se távol a megoldás lehetősége. Másfajta boldog bonyodalom, amikor arról értesülünk, persze örömmel, hogy egy-egy gyülekezetünk nagy összegű pályázatot nyert, csakhogy a finanszírozási rend szerint a munkát valakinek meg kellene előlegezni. Itt nemcsak néhány millió tételről van szó, hanem olykor 40-50 millió forintokról is. Én ugyan körlevélben kértem a gyülekezeteket, hogy már akkor tájékoztassák az egyházmegyét és a kerületet, amikor beadják a pályázatot, most nem egy esetben azzal szembesülünk, hogy akkor kopogtatnak kétségbeesetten a gyülekezetek, miután értesítették őket, hogy elnyerték a pályázatot. Csak remélem, hogy nem sülünk bele egyikbe sem, hiszen az egyházkerület és az összes egyházmegye már régen véglegesítette ideai költségvetését. Újra csak az apostolt idézhetem: minden szabad, de nem minden használ.

Vannak azonban szép gondjaink is. Nemrégiben esperesi karunk konzultációt folytatott a Hittudományi Kar professzorai-val és oktatóival, és azt hiszem, áldásos volt az együttléttünk, hiszen egy csapásra kiderült, hogy bár vannak akár 100-150 éves mítoszok is, hogy például mi folyik a Hittudományi Karon, és viszont, hogy miféle alakokat ajánlanak a teológiára a lelkészek, a lényegben mégis egyetértettünk. Olyan lelképásztorokat kell képeznünk, akik az egyház belső és külső rendjében az evangélium szolgálói lesznek, vagyis az apostoli szó értelmében teljességgel szabadok mindenkitől, leginkább önmaguk óm-

berétől, és egyúttal teljességgel szolgálják mindazoknak, akik közé Isten elküldi őket, hogy Krisztus jó illata legyenek.

Folyamatosan újul egyházkerületünk médiaszolgálatára is. Ettől az esztendőől erre a célra is több anyagi erőt fordítunk, hiszen nyilvánvaló, hogy e nélkül még csak közelébe se érünk az utóbbi évszázad egyik legnagyobb keresztyén kérdésének. Ez pedig az, hogy vajon miképpen oldjuk meg az evangélium hirdetését a templomfalakon kívül. Reméljük, hogy számunkra nem az egyébként valóban fennálló súlyos veszedelmeket fogja jelenteni az internetes világ, hanem éppen olyan eszközt, melyen keresztül Isten megelevenítő üzenete, szent életre való meghívása minél többekhez eljut. Nyilván mindez a közlés módjában, a hangütésben, s egyáltalán a megjelenésben másfelé fordítja figyelmünket. De azért a lendület mellett nem árt bölcsnek lenni, s nem kell szüntelen a világ dicséretét hajhászni. Ha valaki ugyanis pusztán csak azért dicsér egy egyházi megnyilatkozást, mert az egyáltalán nem egyházas, attól még ne higgyük, hogy elértük a boldogító célt. Jól emlékszem, pár esztendője egy egyházi honlapon blogot szerveztek, és hírneves embereket kértek fel arra, hogy az ott megjelenő megnyilatkozásokat tartalmilag és esztétikailag értékeljék. Amikor mérgesen megjegyeztem, hogy talán mégsem azoknak kellene a mi megnyilatkozásainkat osztályozni, akik egyébként egyházellenességükről, mi több, ateizmusukról híresek, akkor azt a választ kaptam, hogy elvétem a dolog lényegét, mert a lényeg az, hogy ezek a személyek annyira híresek és olyan befolyásosak, hogy értékelésükben mindenképpen meg kell bízunk. Minap történt, hogy az egyik ilyen, egykor egyházi blog-professzornak jelölt hírességet bolti lopásért pénzbüntetésre ítélték. Nem azt akarom mondani, hogy én ezt tudtam előre, hanem pusztán csak jelzem, hogy ha valaki netalán arról prédikálna, hogy nincs Isten, és őt ezért egy ateista megdicsérné, attól még nem lesz kerek a világ.

Hadd szóljak még néhány szót egyházunk belső szolidaritásáról. Amikor 2009. május 22-én Debrecenben kimondtuk a Kárpát-medencei Magyar Református Egyházak egyesülését, legfőképpen azt reméltem, hogy a szétszakadt hagyomány-szálak egybecsomózása mellett leginkább egymás iránti testvérieségünk fog megerősödni. Sok szép példája van ennek. Hála Istennek nem szakadtak meg a testvér-gyülekezeti kapcsolatok, sőt a Generális Konvent azt kezdeményezte, hogy a gyászos december 5. helyett immár május 22. legyen a nagy találkozások napja. Kérem, csatlakozzunk ehhez, hiszen méltóbb az egyesülés napján együtt lenni és Istennek hálát adni, mint egy nemzeti gyásznapon elmulasztott lehetőségen búslakodni. Dicséretesnek tartom, hogy kerületünk gyülekezetei minden adandó alkalmammal, árvízkor, katasztrófafor messze átlagot meghaladó módon adakoznak. Csak hálás lehetek Istennek, hogy a segítségkérés szava még el sem jutott egy-egy gyülekezetbe, már onnan érkezik a kérdés: mit és hogyan tehetünk. Ezzel az örömmel szeretném kérni gyülekezeteinket, hogy azért a kötelességről se feledkezzenek meg. S ne vegyék dőrgedelemnek, csak feddőzésnek, hogy még mindig vannak dunamelléki gyülekezetek, ahonnan az október 31-i perselypénz nem érkezett meg a templom-építő nagykovácsi gyülekezetbe. Pedig hosszú idő után ez az első eset, hogy nem alapítványnak vagy obskúrus intézménynek gyűjtünk, hanem egy templomot építő gyülekezetnek! Azon már nem is keservek, csak csodálkozom, hogy néhány járandóságáról megfélemezhető gyülekezetünk, mintha mi sem történt volna, jön és rendületlenül követeli magának a támogatást. Nem keservek ezen, hanem érvényre juttatom, hogy az október 31-i perselypénz kötelező perselypénz volt, s ahol ezt elmulasztották elküldeni, ott vétséget követtek el. A vétségnek pedig sokféle szankciója van. Viszont igen örülök, hogy egy-egy gyülekezeti ünnepen, évfordulón, beiktatáson, szentelésen az örvendező és hálás gyülekezet a népes seregletben más gyülekezetnek, szükségben levőknek hirdet perselyadakozást. Bárha mindenütt szokásba jönne ez a szép református habitus – akit Isten megajándékozott, maga is ajándékozó lesz.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Talán néhány példán keresztül érzékelhettük, hogy mennyire sokrétű az apostoli paradoxon, s mennyire áthatja mai valóságunkat is. Mégis azt kell mondanom, akkor látjuk helyesen az apostol üzenetét és

önmagunkat mint megszólítottakat, ha felismerjük, hogy a két ige mind egyre: arra céloz, amit a Krisztus-hordozó ember él meg önmagán. Egyrészt Isten csodálatos szabadtársát a bűnből, elveszésből, halálból, másrészt Isten Lelkének nagy munkáját bennünk, hogy igaz legyen az intelem: senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek. Nem vagyok hát köteles még önmagamnak sem, hogy óemberem törvényei szerint éljek, szabad vagyok Krisztus által. De ennek csak akkor van értelme, ha vallhatom egyidejűleg: élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.

Főtiszteletű Közgyűlés! Jelentésemet búcsúzásokkal fejezem be. Sok ajándékot kaptak és adtak nyugalomba vonuló lelkészeink. Az elmúlt időszakban vonult nyugállományba Nagy Gábor Göd-Szödligetéről, Szalay Lajos Pécs-Belvárosból, Kálmán Péter Kúlsó-Kelenföldről, Isépy Gáborné Ürömről, Bereczki Zoltán Faddról, Makkai Lilla Kisorosziból. Isten áldja meg nyugdíjas éveiket sok örömmel, békességgel, gazdag ajándékkal.

Hálával köszönjük most meg előttünk járt szolgatársaink életét, akik az előző közgyűlés óta mentek el a minden élők útján. Elhunyt Tasnádi Vilmos volt kölesdi lelkipásztor, pátriárka korban hívta haza az Úr Ablonczy Dánielt, a Kispest-rózsateri gyülekezet szervező lelkipásztorát, elment közülünk sokak példaképe, Szabó Mihály mohácsi lelkész, s megtért Urához a csendes szavú Varga Ferenc Lóránt, Rákospalota-Óváros egykori beosztott lelkésze, Hentes László volt nagyszokolói lelkipásztor, ma reggel pedig Édesapám, Szabó Imre, volt sárbogárdi lelkipásztor. Isten legyen áldott egész életükért, emléküket megőrizzük a boldog feltámadás reménye alatt.

2011. április 13.

KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK

2011. ÁPRILIS 13.

7. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjeszti: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést köszönettel elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözlözi az új alkotmányt, fontosnak látja a hit- és erkölcsoktatás folyamatos kiépítését hazánk iskolarendszerében.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az új, szigorúbb egyházalapítási törvény életbeléptetését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés fontos, folyamatosan támogatandó lépésnek tartja új misszió gyülekezetek létesítését.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyülekezetek presbitériumaik figyelmét, hogy pályázatok beadásánál, új templomok, gyülekezeti épületek építésénél a pályázatok beadásakor, a tervek elkészülésekor egyeztessenek a fokozatos egyházi testületekkel, kérjék ki véleményüket, reális pénzügyi tervezést folytassanak a megvalósulás érdekében.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja egyházközseink testületeit, előjáróit, hogy a pályázatok beadása előtt tájékoztassák pályázatukról, pénzügyi terveikről a fokozatos egyházi testületeket.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészképzésben fáradozókat, médiánk képviselőit, hogy fokozott figyelmet szenteljenek a lelkész-képzés gyülekezeti érdekeinek és médiánk egyházi jelleg megtartásának.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a szolidaritás elvének gyakorlatban való megjelenését, felkéri a kebelbeli gyülekezetek presbitériumait a kötelességek teljesítésére az „egymás terhét hordozzátok” bibliai elve alapján.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván nyugalomba vonult testvéreinknek; kegyelettel emlékszik meg Tasnádi Vilmos, Ablonczy Dániel, Szabó Mihály, Varga Ferenc Lóránt, Hentes László, Szabó Imre elhunyt lelképásztoraikról. A közgyűlés osztozik a családok és a püspök úr gyászában.

8. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjeszti: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerületi tanács 2011. február 9-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót, tudomásul veszi a hozott határozatokat.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a tanács határozatainak közzétételét a Dunamelléki Közlemények következő számában.

9. INTÉZMÉNYEK 2010. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjeszti: **Derzsi György**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Számvizsgáló Bizottság jelentését.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet, Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye, Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Dunamelléki Református Egyházkerület Gyökössy Endre Református Óvodája, Dunamelléki Református Egyházkerület Tahí Konferencia-telepe, a Dunamelléki Református Egyházkerület valamint a DRE Székháza és Konferencia-központja 2010. évi záró számadását.

10. EGYHÁZMEGYÉK 2011. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjeszti: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a nyolc egyházmegye 2011. esztendőre szóló költségvetését, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

11. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjeszti: **Derecsényi Zsuzsanna**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Lelkeszi Szolidaritási Alap 2010. évi záró számadását.

12. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁNAK ÉLETERŐL ÉS MUNKÁJÁRÓL

Előterjeszti: **Békési Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

13. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLÁRÓL

Előterjeszti: **Nagy István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE-TFK-ról szóló jelentést.

14. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNYRŐL

Előterjeszti: **Berecz Ágnes**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2010. évi jelentését.

15. BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjeszti: **Veszeka Tamás**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálataira.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó missziói munkát.

16. LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZET

Előterjeszti: **Szabó Gabriella**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Lelkésztovábbképző Intézet jelentését.

17. DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZA ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJA

Előterjeszti: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a DRESZKK-ról szóló jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a DRESZKK dolgozóinak, munkatársainak 2010. évi munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az 1. számú mellékletben foglalt részvételi díjakat.

1 sz. melléklet: a DRESZKK Mátraházi és Galyatetői Konferencia-központ részvételi díjai 2011-ben:

1. Teljes díj: 7 000 Ft+Áfa/fő/éj
2. Református egyháztag: 5 600 Ft+Áfa/fő/éj
3. Csopordíj: 5 300 Ft+Áfa/fő/éj
4. Kétágyas szoba 1 főnek: 10 000 Ft+Áfa/fő/éj
5. Mátraházán a tetőtéri elhelyezés:
egyéni vendégeknek: 4 500 Ft+Áfa/fő/éj
6. Hittancsoport díja: 3 500 Ft+Áfa/fő/éj
7. IFA 400 Ft/fő/éj

Kedvezmények: 0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerek 50 %

10-14 év között 25 %

14 év feletti tanuló, hallgató 10 %

Kedvezményt csak egy jogcímen lehet igénybe venni.
Az egyháztagságot tárgyévi vagy előző évi egyházfenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkkel kell igazolni.

18. TAHI SION-HEGYE KONFERENCIA-TELEP

Előterjeszti: Fónagy Miklós

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Tahí Konferencia-telep működéséről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés fölveszi a megvalósításra váró gazdasági tervei közé a Tahí Konferencia-telep további komfortosítását.

19. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjeszti: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés – a felterjesztő egyházmegyék javaslatai alapján – jóváhagyja **Sümege Nóra** és **Miklós Ákos** lelkészi képzésének hatályban tartását.

20. LELKÉSZ MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjeszti: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi **Czövek Klára** Budapest-gazdagréti kiségitő beosztott lelképásztornak más kereső foglalkozását.

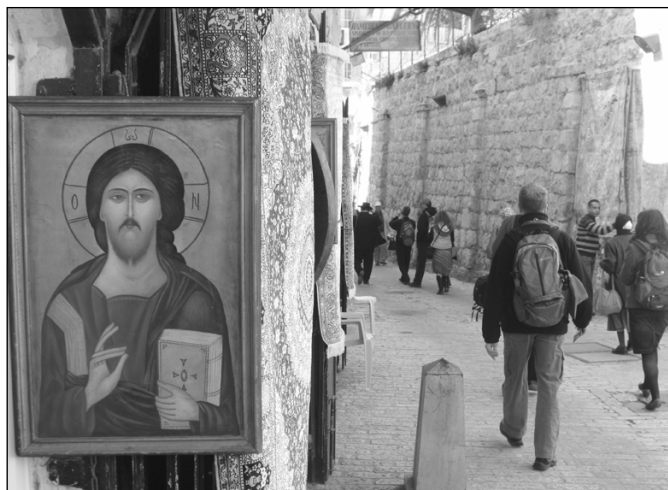
Teológusok Izráelben

Áhítat En-Gediben

Cézareában

Jézus a bazárban

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2011. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Gaál Mariann – Pécs-Belvárosból Kozármislenybe
2. Szabó Ildikó – TT-ről Dunaszekcsőre
3. Komlósi Péter Attila – Kecskemétről Siklós-Máriagyúdre

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szalay Lajos – Pécs-Belváros
2. Szénási Jánosné – Pécs-Kertváros

BÁCS-KISKUNSÁG

SZÜLETETT:

Eszter – Egeresi László és Szűrszabó Anikó harmadik gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Scherman László – rend.áll-ból Pesthidegkútra
2. Háromszéki Botond – kórházi lp.
3. Kiss Péter – DT-ről Soroksárra

SZÜLETETT:

1. Emese Sarolta – Pocsaji Miklós második gyermeke
2. Johanna – Pecsuk Ottó harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kálmán Péter – Külső-Kelenföld

BUDAPEST - ÉSZAK

SZÜLETETT:

1. Márton – Nyikos András második gyermeke
2. András Pál – Balássy András első gyermeke
3. Eszter – Bíró Botond harmadik gyermeke
4. Emese – Závodi Emese első gyermeke
5. Adél – Szabó László második gyermeke
6. Dóra – Koroknai-Tegez Ferenc negyedik gyermeke

DÉLPEST

SZÜLETETT:

1. Lelle Livia – Balogh László Levente negyedik gyermeke
2. Johanna – Szabó J. Róbert és Mayer Melinda Judit első gyermeke
3. Gáspár – Hős Csaba és Oláh Orsolya harmadik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Debrecenyi Károly István – Dunakesziről DT-ra
2. Literáty Zoltán – Budáról Érdligetre
3. Sipos-Vizaknai Gergely – TI-ről Göd-Szódligetre
4. Becker Norbert – Bp-Budafokról Úrömré
5. Szőke Attila – Jászkarajenő-Törtelről Dunakeszire
6. Pogrányi Károly (exmisszus) – Szigetszentmiklósról Északpesti Egyházmegyébe (Diósd)

SZÜLETETT:

Boglárka (2009), Sebestyén – Pogrányi Károly és Popovics Mária első és második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Isépy Gáborné – Úröm
2. Nagy Gábor – Göd-Szódliget
3. Makkai Lilla - Kisoroszi

TOLNA

NYUGDÍJBA MENT:

Bereczki Zoltán – Fadd

SZÜLETETT:

1. Hédi Ilona és Ágoston Imre – Fekete Zoltán negyedik-ötödik gyermekei (ikrek)
2. Emma – Mészáros Zoltán harmadik gyermeke

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szilágyi Dénes István – exmisszusként Sárkeresztúrra
2. Kádár Ferenc Dániel – Ráckevéről Gyúróra

SZÜLETETT:

Zsófia Janka – Burján Zsolt negyedik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Tasnádi Vilmos – Kölesd
- † Ablonczy Dániel – Bp-Kispest-Rózsátér
- † Szabó Mihály – Mohács
- † Varga Ferenc Lóránt – Bp-Rákospalota-Óváros
- † Hentes László – Nagyszokoly
- † Szabó Imre – Sárbogárd

MARADJANAK SZÍVEDBEN!

Emmaus 2011. július 4-9.

AZ EGYHÁZKERÜLETI KONFIRMANDUS-HÉT 2011-ben a TÍZPARANCSOLAT köré épül.

Megpróbálunk „közlekedési táblákkal” tájékoztató programot adni a fiataloknak – életreszóló ígéretet a SZÍVÜKBÉ ÍRNI, melyek megőrizhetik őket, ha ők is megőrzik azokat. A közlekedési táblák csak eligazítanak, át lehet hágni figyelmeztetésükön, de mindennek megvan a maga következménye. Isten ÚTJELZŐTÁBLÁI is hasonlóképpen igazítanak el minket: szabadságunkat meghagyva, döntéseinket erősítve.

A konfirmandus héten lesz tehát áhítat, sok játék, közvetlen beszélgetések, mozgalmas napoknak nézünk elébe!

A tábor költsége: 3000Ft/nap, azaz az 5 nap: 15 000Ft

Kérjük a küldő gyülekezeteket, hogy járuljanak hozzá a gyerekek költségeihez! (A kerület a segítők költségeit fizeti, a feldolgozott anyagokról, a jutalmakról és minden más táborigényről gondoskodik!)

Jelentkezési határidő: 2011. június 1.

Kérek mindenkit, hogy emailben: tassiref@gmail.com
(**Dobos Bence** vállalta a tábor titkára címet)vagy telefonon **76 357 810**– jelentkezzen
(SMS-ben **30 636 5834** – csak szükség esetén)

Aki jelzi részvételi szándékát, annak küldünk jelentkezési lapot (konfirmandusoknak ajánlót, hoznivalókról tájékoztatót is), amit kitöltve kérünk vissza. Fizetni majd csak helyben kell.

Nagy szeretettel készítjük elő ezt a hetet, várjuk a tavalyiakat segíteni is!

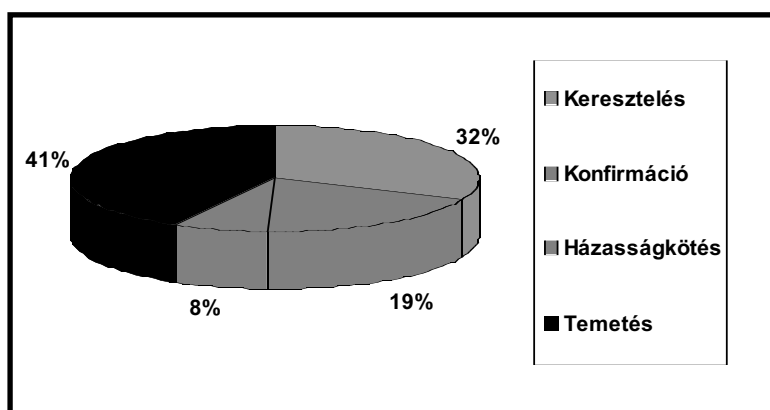
FODORNÉ ABLONCZY MARGIT
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Jelentkezés a Felsőoktatási Diákotthonba

A Dunamelléki Református Egyházkerület fenntartásában levő Ráday Felsőoktatási Diákotthonba azok az egyetemi, főiskolai hallgatók jelentkezhetnek, akik nappali tagozatra felvételt nyertek (a jelentkezési lap és a részletes feltételek megtalálhatók és letölthetők a www.raday28.hu honlapon: Ráday Felsőoktatási Diákotthon – letölthető dokumentumok).

A lelkipásztorokat kérjük, tájékoztassák gyülekezeteik érdekelt fiataljait!

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2010-ben													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	142	134	276	65	78	143	9	36	45	194	187	381	8986
Bácskiskunság	290	313	603	193	230	433	28	93	121	431	447	878	13248
Bp-Dél	365	346	711	200	166	366	66	157	223	460	499	959	14263
Bp-Észak	404	392	796	202	230	432	70	143	213	463	637	1100	12710
Délpest	508	475	983	313	330	643	86	129	215	597	638	1225	22943
Északpest	437	430	867	216	288	504	70	146	216	508	523	1031	16716
Tolna	88	102	190	64	61	125	12	25	37	123	145	268	6213
Vértessalja	182	146	328	112	107	219	27	40	67	219	236	455	9731
Összesen:	2416	2338	4754	1365	1490	2865	368	769	1137	2995	3312	6297	104810

Összehasonlítás					
	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209
2009	4986	2882	1275	6497	110224
2010	4754	2865	1137	6297	104810

Köszönjük a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség épülő templomára a 2010. október 31-i kötelező perselypénzből befolyt adományokat, amelyek a 2011. április 19-i adatok szerint kerületenként az alábbiak:

Dunamellék	254 gyülekezet	7.407.055 forint
Dunántúl	45 gyülekezet	678.900 forint
Tiszáninnen	109 gyülekezet	1.219.500 forint
Tiszántúl	366 gyülekezet	2.743.125 forint
Összesen:	774 gyülekezet	12.048.580 forint

A TORMÁSI AUTÓHÁZ 2011. év végéig érvényes dolgozói Opel- kedvezménycsomagja:

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

MODELL	KEDVEZMÉNY
Corsa	19%
Meriva	13-15%
Astra Classic III. új Astra	22-28% 16,5%
Zafira	25-28%
Insignia	22%
Vivaro	22%

A fent megjelölt kedvezmények egyes modellek esetén nem érvényesek. Javasoljuk, hogy minden esetben kérjenek egyedi, személyre szabott ajánlatot kollégáinktól.

Várjuk érdeklődésüket!

Opel értékesítés:
Fruttus Árpád Zoltán
kereskedelmi igazgatóhelyettes
fruttus.arpad@tormasi.hu

Tóth Tamás
értékesítési vezető
toth.tamas@tormasi.hu

ÜDÜLÉSI IDŐPONTOK MÁTRAHÁZÁN ÉS GALYATETŐN

A nagy meleg idején különösen is érdemes nálunk pár napot eltölteni, a hűvös, oxigéndús mátrai levegőn!

GALYATETŐ – kedvezményes lehetőség!
Két- illetve négyágyas fürdőszobás szobákban, teljes ellátással, egyháztagoknak augusztusban:

Egyéni díj: 5600,-Ft /fő/éj +áfa
Csoportdíj: 5300,-Ft/fő/éj +áfa

Szobafoglalás: dr. Miklósné Szegváry Veronika
06 30 663 95 60, galyaref@gmail.com

MÁTRAHÁZA – kiemelt időpont-javaslatok:

Pünkösdi egyéni vendéghét
2011. június 9-16

Családi hét
2011. augusztus 15-21

Szeptemberi kedvezményes nyugdíjas turnus
2011. szeptember 1-14 között (25% kedvezménnyel vehető igénybe!)

Őszi szüneti egyéni hét
2011. október 24-től november 3-ig
2011. november 7-től november 10-ig
2011. november 14-től november 18-ig
2011. november 21-től november 25-ig
2011. november 28-tól december 2-ig
2011. december 5-től december 9-ig

Szobafoglalás: Budainé Terjék Juditnál:
06-37-374-011, 06-30-205-8568, refudulo@gmail.com

A díjszabás és egyéb kedvezmények és további felvilágosítás a matrahaza.parokia.hu illetve galyateto.parokia.hu oldalakon.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában